

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! הללויה!

"והאמת והשלום אהבו..."

עלון זה כולו קודש לעילוי נשמתו הטהורה של האיש הכשר, היקר באדם בעל מידות תרומיות, אוהב התורה ולומדיה, איש משפחה עזרא אזור הלוי ז"ל בן בדרה ע"ה רוח ה' תניחנו בגן עדן. יהי רצון שיעמוד בתפילה על כל משפחתו המורחבת לחיים טובים ומאושרים בכל המישורים מתוך בריאות ונחת אמן

989

מפיץ ראשי-דותן כהן: 054-888-39-69

אדהבת לשך אכל

לקח פרשת 'וירא' תשפ"א גדולי ישראל מרפאים חולים-איך?

שאל אותו מרן: "חביבין עליך היסורין"? אמר לו חמוי: "לא הן ולא שכרן!" אמר רבנו עובדיה: "הב לי ידך. [נתן לי את ידך] יבה ליה ידיה ואוקמיה" [נתן לו את ידו והקימו מחוליו]. רבנו חזר על הפעולה שלוש פעמים, ורבי אברהם זכה וקם ממטית חוליו ושב לאיתנו והמשך לחיות עוד שנים רבות, כפי משאלת ליבו, בזיכוי הרבים ובהרצת תורה לשומעי לקחו. וכתב רבינו האר"י זיע"א: "וצריך תורה לשומעי לקחו: 'הב לי ידך' ואז החולה יתן ידו, לאחר מכן יאמר לו המעמיד (המרפא) אותו בקול רם: 'י'הב ליה ידיה'. ראשי תיבות שם קדוש יל"י, וסגולת זה השם להקים את החולה מחוליו! [תחילת שער מאמרי רז"ל לרבינו האר"י דף א' ט"א]. ושם קדוש זה-יל"י-הוא השם השני של שם ע"ב מע"ב שמות היוצאים מפסוקי: 'ויסע, ויבוא, ויט'. [ענין במסכת סוכה דף מ"ה ע"א. וברשי"י שם ב"ד"ה אני והו, וענין בזה"ק פרשת בשלח דף נ"ב ע"א]. ובשער הכוונות מובא: שם קדוש זה יוצא גם מהפסוקים: 'י'הוה ל'מבול י'שב, וראשי תיבות י'שראל ל'יא י'דע [שער הכוונות ס"ה, ט"ז]. ומשה רבינו כתב שם זה על טס של כסף וזרק אותו לנילוס ומיד צף ועלה ארונו של יוסף. [שער הפסוקים-ספר ישעיה]. ובספר אגרא דפרקא לרבי צבי אלימלך מדינוב כתב: שם "ילי" הוא מסוגל להעלות ניצוצות מתוך הקליפות ומיד הם מתבטלן, ויוצא מפסוק י"י ילחם ליכם [שמות י"ד י"ד] ומפסוק י"י ל'אורך י'מים [תהילים צ"ג, ה]. לא אסיים מאמר נפלא זה לפני שאביא עובדה נפלאה מגדלות של מורנו ורבנו ועטרת ראשנו, חכם יוסף משה עדס זיע"א, מחכמי ישיבת "פורת יוסף" וראשיה אשר התמסר כל ימיו ללמד תורה לרבים במסירות נפש. שיעור קבוע היה לו בכל יום בכותל המערבי, לאחר שטבל במקווה הסמוך לביתו. כשאחד מתלמידיו, נהג אוטובוס מפתח תקווה, נעדר מהשיעור התעניין הרב בשלמו והתברר לו שאירע פנצ'ר בגלגל האוטובוס שבו נהג, וכשניסה להחליפו נשמט הגיק. האוטובוס נטה על צידו ומחץ את ראשו של הנהג, וכבר שבועיים שהוא מאושפז ללא הכרה. רבי יוסף הזדעזע לשמע המקרה המצער, ובו במקום החליט לנסוע לבית החולים בו אושפז תלמידו כדי לבקרו. בהגיעו למיטת האהרן החולה ראהו מחובר למכשירים רבים וכל ראשו עטוף בתחבושות מיוחדות. רבינו זיע"א עמד וביקש עליו רחמים, ולפתע קרא אליו בקול: "רפאל!" מיד התעורר הפצוע ופקח את עיניו. רבנו שמח ואמר בקול רם: "אתה תחיה ותחזור להשתתף בשיעורים! הן לי את ידך!" רבינו אחז את ידו במשך דקות ארוכות כשכולו אחוז שרעפי קודש ואמר: "בעוד שלושה ימים תחזור לביתך ולמחרת אמתין לך בשיעור". וכך היה! יהי רצון שבזכות השם הקדוש "ילי" יתן ה' לאלתר רפואה שלימה לכל חולי עמו ישראל וימגר לאלתר ולצמיתות את נגף הקורונה מעם ישראל ומכל העולם כולו אמן ואמן!!!

על הפסוק הראשון בפרשתנו: "וירא אליו ה'" מובא בגמרא: אמר רבי חמא בר חנינא, "ביום השלישי לברית מילה של אברהם אבינו בא הקדוש ברוך הוא לבקרו" [בבא מציעא פ"ו, ע"ב]. הביקור מרפא את החולה. כל אדם שמבקר מזרז את רפואתו. גדולי הדורות יש בכוחם לרפא את החולה במיידית. כמו שלמדנו: רבי חייא בר אבא חלה. נכנס אליו רבי יוחנן לבקרו, שאל אותו: "חביבין עליך היסורין"? דהיינו: אתה רוצה להזדכך במחלתך או שברצונך להתרפא? ענה לו רבי חייא בר אבא: "לא הן, ולא שכרן!" דהיינו: איני מעוניין ביסורין ולא בשכר שלהם. אמר לו רבי יוחנן: "הב לי ידך" [נתן לי את ידך]. יבה ליה ידיה ואוקמיה [נתן לו את ידו והקימו מחוליו]. [מסכת ברכות ה', ע"ב]. הרב יוסף זרוק זיע"א ידוע היה כמתמיד ושקדן עוד מימי חרפו. מלבד היותו נמנה בין חכמי ישיבת "פורת יוסף", התיישב בין חכמי ישיבת המקובלים "בית-אל" ושם הגה, יחד עם חבריו בתורת הקבלה. באחד הימים חלה רבי יוסף ונפל למשכב ונבצר ממנו מלהגיע לבית המדרש. חבריו המקובלים שידעו שאף בזמן המלחמה הגיע רבי יוסף ללמוד בבית המדרש, תמחו מאוד על היעדרותו וחרדו לשלמו ומיד שמו פעמיהם לביתו שברחוב כנרת [מול ישיבת 'פורת יוסף'] לדעת מה שלומו. זקן המקובלים, הרב יצחק כדורי זיע"א שהיה אהוב נפשו, ניגש אליו ואמר לו: "חכם יוסף אנחנו צריכים אותך עימנו בבית המדרש! אתה מאיר את עינינו! אי אפשר בעדך!" חכם יוסף הסביר לחכם יצחק כדורי שאין בכוחו להניע את רגליו, ואף את ידו אינו יכול להזיז בשל גודל החולשה שתקפה אותו, ובתוך דיבורו זלגו עיניו דמעות. חכם יצחק כדורי החליט במיידית להקים את חכם יוסף מחוליו וביקש ממנו להושיט אליו את ידו. עקב חולשתו הגדולה של חכם יוסף, לא היה בכוחו להרים את ידו ולהושיטה לחכם יצחק כדורי ובקושי גדול הצליח להגביה את אצבעו לעברו של חכם יצחק כדורי. אחז חכם יצחק כדורי באצבעו (ועם הכוונות דלהלן) הגביה את אצבעו של חכם יוסף ובאותו רגע נטסכו כוחות חדשים בכל גופו של חכם יוסף וכהרף עין נעמד על רגליו ואמר: "נעשית בריה חדשה" ומיד יצאו כולם יחד לעבר ישיבת המקובלים "בית-אל" שברחוב רש"י, ללימודים הקבוע. אותו מעשה בדיוק היה עם הרב אברהם פטאל, בעל "ויאמר אברהם", שהיה מזכה הרבים ודרשן בחסד עליון. פעם נפל למשכב ואושפז בבית החולים. חתנו, מרן מלכא הרב עובדיה יוסף זיע"א לקח עימו את בנו הגאון הרב יצחק יוסף שליט"א, הראשון לציון שבימינו, והלכו שניהם יחדיו לבקר את הסבא. כשראה רבי אברהם את חתנו הדגול, פרץ בבכי וביקש מרבנו עובדיה שיעתיר עליו ברחמים, "רצוני להמשיך לחיות כדי שאזכה להמשיך ולזכות את הרבים". אמר הוא בדמעות. דבריו שיצאו מלב טהור, נגעו לליבו הרחום של מרן מלכא חכם עובדיה יוסף זיע"א.

בברכת הללויה, שבת שלום ומבורך
ישועות מקיפות וכל טוב
משה יזדי.

ברצונכם ששמכם יתנוסס כל השנה, בכל שבוע בעלון "אהבת-ישראל", לבריאות איתנה והצלחה מרובה!!!
הצטרפו עוד היום לזוכים ב'ברכת השנה'!!!
פרטים והרשמה: ר' ערן- 052-890-80-65 ר' ראובן- 052-555-77-56
נ"ב: כמובן שאפשר להקדיש שמות גם לרפואה או לעילוי נשמת.

בס"ד "אין עוד מלבדו" ! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו" !! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא" !!! 'הללויה' !

עשה לך רב

לתיאום שיחת יעוץ טלפונית עם כבוד הרב משה יזדי שליט"א,
לשלום בית, לזיווג, לפרנסה בריווח, לחינוך ילדים ובכל מישורי החיים
חייגו: 052-890-80-65 או בפקס: 02-625-23-23

תשובה: "כאוב ומיוסר" יקר !!

א. כל כך קשה לי להיווכח מפעם לפעם שקיימים מקרים קשים ומזעזעים יותר ויותר, לא אחת חשבתי ואמרתי לעצמי בקוראי את מכתביהם של הקוראים היקרים: "זהו! זה המקרה בין המקרים הקשים ביותר שקראתי אודותיו! אין קשה ממנו!" והנה כעבור יום יומיים הפקס פולט מכתב מזעזע יותר, אני מושת נפשית מהבעיות והצרות הנוראות אליהן אני נחשף וקורא עליהן, ולא נותר לי אלא לבקש מהקוראים והקוראות הנכבדים להתפלל עלי שאקבל מאבינו שבשמים רפואה שלימה וחוסן נפשי וגופני כאחד, ובכך אף תהיו שותפים מלאים לחסד הנפלא שמזכני ה' לעשות בכל שבוע ושבוע, במתן תשובות אמיתיות, המחוננות מה' יתברך בהגיון בהיר ונהיר ונוסכות אמונה וכוח ותקווה בליבם הכאוב והדואב של השואלים.

ב. **ידידי היקר!** ברצוני להתייחס לשני נושאים עליהם כתבת, **האחד:** החלטתך הנחושה שלא להתחתן חלילה.

השני: דברך על כך שאולי קיום המצוות לא נועד בעבורך, אך ברשותך אתייחס קודם לנושא השני כיון שחושבני שתשובתי תשפוך אור גם על נושא חתונתך.

ג. ברור הדבר שכל אדם המזלזל ומתעלל בבנו כפי שפירטת, אינו בריא בנפשו ואף אפשר לכנותו "חולה נפש" קשה מאד. כל אדם שאביו "חולה נפש" אסור לו לזלזל באביו בשום אופן, אך יחד עם זאת אינו חייב לכבדו, וכל כך זך וטהור אתה עד שאבינו שבשמים הרחיקך מאביך והנך שוהה כעת בחו"ל, וכך בדיוק עשה מהרי"ל, שהיה אחד מגדולי ישראל, כיון שאביו לא היה בריא בנפשו והיה מבזהו בחוצות קריה, לא נותר לו אלא לעבור ולגור בעיר אחרת, לשם עברו גם תלמידיו הרבים, וכך ניצל הוא מזלזול בכבוד אביו.

ד. מצבך קשה יותר ממצבו של מהרי"ל וברור הדבר שאינך חייב כלל לחזר אביך ולכבדו, כיון שבהתנהגותו ובהתעללותו האכזרית פקע כבודו ופקע מוראו (אור החיים הקדוש, פרשת קדושים), ומשמח מאד להבין שבנוסף לכך שהינך עדיין שפוי בדעתך, זכית אף לעלות ולהצליח והינך בעל עסק משגשג, וברוך ה' שאינך זקוק לעזרת אביך ולא לעזרת אף אדם אחר.

ה. כיון שכך, יכול אתה להמשיך ולהתענג בלימוד תורתנו הקדושה וקיום מצוותיה, ואין לך לחשוש כלל שמא עובר אתה חלילה על מצוות כיבוד אב ואם, אינך מפסיד כלום, וכל ההפסד כולו אינו אלא של אביך המוכה, שבהתנהגותו המחפירה הפסיד נחת מבן נפלא ומוצלח שכמוך.

ו. יחד עם זאת ראוי ונכון מאד שתימנע מלכנותו בכינויי גנאי שאת רובם צינורתי משאלתך מפני כבודם של הקוראים היקרים, וכמו כן בטוחני שתסכים איתי שעל אף שרגשות השנאה המפעפעים בך מובנים הם, בכל זאת ראוי שתימנע מלבטא אותם, הן בדיבורך והן בכתיבתך, כי מעבר לכך שמחזירים הם אותך לאותן שנים נוראות שבעבר ומעכירים את מצב רוחך בהווה, אין בהם שום תועלת, ולו קטנה ביותר!!!

ז. **החשוב מכל:** קיום ואזור כגבר חלצך להקים בית נאמן בישראל, רק טיפש מעניש את עצמו על שפלותם של **אחרים**, וכיון שכל חששך אינו אלא שמא תראהו רוקד או מחייך בחתונתך, אינך צריך כלל להזמין אותו יש דרכים למונעו שלא יעז להגיע מרצונו (תתקשר אלי ואפרטם באוזניך). **קום והתחתן!!**

ח. היות וברור הדבר שהישרדותך כשפוי בדעתך מעידה כאלף עדים שחוננת בכוחות נפש על טבעיים, אי לכך, רואה אני לנכון לבקשך להשתמש בכוחות נפש עילאיים אלו ולמחוק מלבך, **למען שלוותך**, את כל רגשות הזעם והחיימה, ובטוחני שתוך כדי התמודדת בלימוד תורתנו הקדושה וקיום מצוותיה, תזכה לעשות זאת מהר יותר ובקלות יותר ותהא שליו ומאושר יותר.

ט. ולהיות הפוגעים בזדון בשמחת ילדותם של בניהם ובנותיהם מכל סיבה שהיא, אפנה ואכתוב: **חישבו על המחור!** יבואו ימים שתזילו דמעות דם מעיניכם ותאבדו כל טעם בחייכם, וכל זאת יהא כאין וכאפס לעומת יסוריכם הנוראים המצפים לכם בעולם הבא. **ישבת שלום וחודש טוב, חיים טובים וישועות מקיפות.**

שאלה: לכבוד הרב היקר שלום וברכה!

סיפור חיי מורכב מאד, אני חושב שעברתי בשלושים ושנים שנות חיי מה שאנשים רבים לא עוברים במשך חיים שלמים, כל אחד לחוד וגם ביחד.

לפני כשישה חודשים זכיתי לחזור בתשובה, ברור לי שיש לי עוד המון מה ללמוד ולהתחזק, אך אני חושש להמשיך ולהתחזק ולפעמים עולות בי מחשבות לחזור למה שהייתי, וזאת בגלל סיפור חיי הקשה והנורא כדלהלן.

נולדתי לאבא רע ואכזר, שלא רק שלא נתן לי להינות מילדותי, אלא אף עשה הכל כדי לצער אותי ולהציק לי ככל יכולתו.

יסורי גופי היו גדולים ונוראים מאד בסיבתו אך אינם אלא כאין וכאפס לעומת התעללותו הקשה בנפשי העדינה.

תמיד השתדל הוא לבזות ולהשפיל אותי כשעיני רושפות שנאה, גם כשהיו מגיעים אורחים לביתנו לא רק שהוא לא היה נרגע אלא היה מוסיף יותר ויותר עלבונות ובזיונות, וכשהיו האורחים מעירים לו על כך, מיד היה הוא מצדיק את מעשיו על ידי שהיה מעליל עלי עלילות שלא היו ולא נבראו.

תמיד שנאתי לחזור הביתה אך לא היתה לי ברירה, אני מרגיש שאני שונא אותו, מתעב אותו, קשה לי עם כך שהוא עדיין חי.

גם כשגדלתי והתחלתי לעבוד הוא היה מגיע למקום עבודתי ומנסה לשכנע את בעל הבית לפטר אותי ממקום העבודה, וכשחלקם לא נענו לבקשתו, הוא היה מתחיל לצעוק ולקלל ולהפריע לסדר העבודה, עד שלא היתה להם ברירה אלא לפטר אותי, תוך כדי שהיו מדגישים את הערכתם הגדולה לי ולעבודתי.

אחיו, דודי היקר, הגיע גם הוא לביקור ונחרד מהתנהגותו, ואני חייב לו את חיי על כך שהצילני ולקחני לביתו בחו"ל.

דודי איש אמיד, ולאחר חודשים ספורים בהם עבדתי בחנותו הוא החליט לפתוח לי עסק די גדול וברוך ה' עשיתי חיל בעסקים והצלחתי יפה מאד בגילי הצעיר.

כבוד הרב! אני הולך לכתוב לך דבר שיגרום לך לחשוב שאני פגוע בנפשי, אך לא, אני לא פגוע כלל, ורק ליבי הכאוב והשותת דם עד לרגע זה הביאני להחלטה זאת.

החלטתי לא להתחתן!! כן! נחוש אני בדעתי לעמוד בהחלטה זאת וכל זאת אך ורק כדי לא לתת לו רגע אחד של נחת, אני לא רוצה שיהיה לו טוב כשהוא יחלק את ההזמנות לחתונתי, אני לא רוצה לראות אותו רוקד על אף שברור לי שיהא זה משחק מצידו, אני לא רוצה לראותו מחייך ולו החייך הקל ביותר!!! אני לא רוצה בכלל לראותו!! גם בשעות היפות ביותר שהיו לי בארבע השנים האחרונות בהן שוהה אני בחו"ל, תמיד כשנזכרתי בו צחוקי השתתק, חיוכי נעלם, ומצב רוחי הפך לעכור ביותר.

לא על נושא חתונתי רציתי לכתוב, אלא על כך שמיום שזכיתי לחזור בתשובה כמעט ואין שבוע שבו איני שומע על החובה הגדולה בכיבוד הורים, והקשה מכל נודע לי לפני כשבועיים כששמעתי שמצוות כיבוד הורים שקולה כנגד כל התורה כולה! אני באמת מכבד את זה, אני מכבד את כל מה שאמרו חכמנו זכרונם לברכה, אך כנראה שקיום מצוות לא נועד בעבורי כי איני רוצה ואיני מסוגל אף לחשוב לכבדו!!

היו ימים בהם כעסתי מאד גם על אימי שראתה את ההתעללות הנוראה בי, ולא אחת זעקתי בדמעות: "אמא! תעשי משהו"!! אבל חוץ מלהרגיעני היא לא עשתה דבר. כעסתי עליה מאד במשך שנים, וכשחזרתי בתשובה קיבלתי הבנות וכוחות לא מוסברים, שאולי היא חששה ופחדה ממנו, על אף שגם חשבתי על כך בעבר וזה לא עזר לי לסלוח לה, בכל זאת הצלחתי לעשות זאת לאחר שחזרתי בתשובה, וסלחתי לה.

אבל לאיש זהה לא אסלח לעולם!! ואם היהודת לא פוטרת אותי מלבדו, אז אין לי ברירה אלא לוותר עליה, למרות הכוח ושלוות הנפש שזכיתי לקבל ממנה תוך חודשים ספורים.

חבר טוב הכיר לי את העלון שלך ואף ביקשני לכתוב לך והסכמתי, כיון שברור לי ולו שתענה רק את האמת, גם אם ברור שתשובתך "תוריד אותי" מהדת. ממני, מיוסר וכאוב.

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

רבן של כל בני הגולה

חכם בן ציון אבא שאול זיע"א

תפילתו של רבינו, היתה ברגש עז ובכוונה רבה. פעם בשיעור ההלכה, כשהגיע ל"שולחן ערוך" [סימן קפ"ח סעיף ח] בדין שכח יעלה ויבוא בסעודה שלישית, שלדעת מרן דינה כשכח מעין המאורע בראש חודש שאינו חוזר. הזכיר שלישית הי"ב איש חיי" [חוקת אות כ] חוזר. הביא צדדים לכאן ולכאן ולבסוף אמר: "יזו בעיה גדולה, מה שיעשה הוא בבעיה" [יעוין ב"אור לציון" ח"ב כא, ט].

נעמד תלמיד ושאל: "ומה עושה כבודו במקרה כזה?" ורבו נענה: "מעולם לא אירע ששכחתי רצה והחליצנו או יעלה ויבוא בברכת המזון, לא בשבת וראש חודש ולא בחול המועד!" ופעם התבטא בפני אחד ממקורביו: "איני מבין איך אפשר לשכוח לומר "יעלה ויבוא" בתפילה או "רצה והחליצנו" בברכת המזון? לא הבנתי ולא אבין לעולם!"

התלמיד היה המום. תמה על התמיהה ואמר: "הלא סוגיית הגמרא דנה בשוכח [ברכות מט ע"א], משמע שאפשר לשכוח." "ודאי" התרצה רבינו. "אך תמיהתי במקומה שהרי הלומד הלכות לומד על מנת לקיים וכבר למד את הסעיף הראשון בסימן צ"ח. וזו לשון מרן שם: "המתפלל צריך שיכוין בליבו פירוש המלות שמוציא בשפתיו, ויחשוב כאילו שכינה כנגדו, ויסיר כל מחשבות הטורדות אותו. **עד שיתשאר מחשבתו וכוונתו זכה בתפילתו.** ויחשוב כי אילו היה מדבר לפני בשר ודם היה מסדר דבריו ומכוון בהם יפה לבל ישל, קל וחומר לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, שהוא חוקר כל המחשבות", אם כן, לאחר דברים אלו, כיצד יתכן לשכוח "יעלה ויבוא" או רצה והחליצנו?"

ובנו יחידו, הגאון רבי אליהו שליט"א, העיד בשמו שמעולם לא ארעה לו טעות בתפילתו! ואף שמע שתבטא כמה פעמים: איך אפשר לעמוד לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא ולדבר עימו ולהזכיר שמו- ולא לכוון"??!

רבן של כל בני הגולה

חכם עובדיה יוסף זיע"א

פעם הגיעו לפייסו ולבקש את סליחתו כמה אנשים שפעו בו וציעורו עוד בימי צעירותו, פטר אותם רבינו באומרו שאין בכך כלום, וטעמו ונימוקו: "דעו לכם שבאותה תקופה חליתי ונפילתי למשכב למשך 40 יום מרוב צער ועוגמת נפש, אך באותם ימים זיכני הקדוש ברוך הוא לחבר חיבור שלם על כל שו"ת **תורת הדשן**, אתם ששבתם עלי רעה אך אלוהים חשבה לטובה ופטרם בברכה שלא יאונה לכם כל אווין".

פעם אחת ביקרו אצל רבינו משלחת אברכים מהעיר בני ברק, רבינו פנה אליהם ושאל אם מכירים הם אברך פלוני מעירם. משענו בחיוב, ביקש למסור בידם סכום כסף עבור אותו אברך מפני ששמע שבתו חלתה ובעקבות כך אותו אברך סובל מאוד. האברכים נדהמו למשמע אוזניהם ופנו לרבינו ואמרו: "הלא כבר ידוע לרבינו שהלה מחרף ומגדף נגד רבינו... נענה רבינו ואמר: **"זה לא עניינכם!** עתה יש לו ביטול תורה וצריך לסייע בידו"... כשקיבל אותו אברך את המעות, נדהם מגדלותו של רבינו, ומיד עלה לירושלים לבקש מחילה וסליחה וכפרה על כל דברי הדופי והסרה שהטיח ברבים כלפי רבינו, רבינו נענה בחיוב אך אמר לו: "על מה שעשית לי אני מוחל לך, אבל על ביטול תורה שגרמת לרבים אין בידי למחול, אשר על כן תתחזק בלימוד התורה, תשב ותלמד במקום לעסוק בשטויות..."

מרן מלכא שכיתת רגליו מעיר לעיר וממושב למושב כדי להפיץ את דבר ה' ברבים, הגיע לאחת הערים בצפון והמונים הגיעו לשמוע את דבריו. אחד השכנים שכעס על כך שלא היה לו מקום להחנות את רכבו סמוך לביתו, יצא מביתו בסיוס הדרשה ופלט מילות גנאי נגד רבינו זיע"א והמשיך להביא את רכבו מעבר לכביש לחנייתו הקבועה. לפתע הגיחה משאית ופגעה בו. כשאמרו זאת לרבינו זל"ה, ביקש לברר לאיזה בית חולים פינו אותו ומיד ביקש מהנהג להסיעו לבית החולים. הלה נדהם לראות את רבנו ניגש אליו ומברכו בחום רב. מיד ביקש הוא את סליחת רבנו שענה לו: **"אני מוחל ואוהב אותך"**.

סיפור עונג שבת לשולחן השבת

פעם הגיע לעיר **"קמינקא"** הצדיק רבי **רפאל מברשיד** זיע"א, אשר נודע בקהילות ישראל כצדיק ופועל ישועות לכל הפונים אליו. גם בתו של רבי שמואל מקמינקא שהיה תלמידו של רבי ישראל בעל שם טוב זיע"א, התייצבה לפניו לקבל ברכתו, משום שהייתה עקרה שנים רבות. היא ניגשה לבקש ברכה מהצדיק, שבמהרה יבוא הקץ לעקרותה ותזכה בזרע של קיימא.

בירך אותה רבי רפאל בהתרגשות ולאחר מכן הוסיף ואמר לה: **"עלייך לדעת, שהשמחה היא סגולה בדוקה לכל ישועה, ובפרט כדי לזכות בבנים"**.

למחרת הלכה לבקר אצל אביה הגדול. היא סיפרה לו שקיבלה את ברכת הצדיק רבי **רפאל מברשיד** וכן אמרה לו את הדברים ששמעה מפיו אודות הסגולה של השמחה המועילה להיפקד בנים. אמר רבי שמואל לבתו: "דבר זה שגילה לך רבי רפאל, למדים אנו מן התורה, מן הנביאים ומן הכתובים. בתורה כתוב: **"ותצחק שרה"**, וכוונת הדברים היא ששרה אמנו צחקה ושמחה, ובזכות השמחה ילדה אחרי כן את יצחק. **בנביא כתוב: "רני עקרה לא ילדה"** – שתשיר ותשמח, והקדוש ברוך הוא לאישה עקרה שלא ילדה – שתשיר ותשמח, והקדוש ברוך הוא יחיש לה רפואה וישועה. **ובכתובים נאמר: "מושיבי עקרת הבית – אם הבנים שמחה"** ופירוש הכתוב הוא: ה' עושה את האישה העקרה לאם הבנים, **בזכות שמחתה**.

שאלה הבת את אביה: "אם כן, אם לשם סגולה צחקה שרה אמנו, מדוע כעס עליה הקדוש ברוך הוא, באומרו לאברהם: **"למה זה צחקה שרה?"** והלא שרה צחקה כדי לזכות לבנים בכוח סגולת השמחה!?! השיב לה רבי שמואל: אמת שיש מקום להשתמש בסגולות, אך זה רק כאשר ניתנת ההבטחה על ידי צדיק **בשר ודם**, אבל כאשר המבטיח הוא הקדוש ברוך הוא **בכבודו ובעצמו**, ודאי שאז אין צורך בסגולות....

מאורי התורה מאירים את הפרשה...

"וירא והנה שלשה אנשים... וירץ לקראתם מפתח האהל". שינוי במסכת שבת: "אמר רב יהודה, אמר רב: גדולה הכנסת אורחים יותר מהקבלת פני השכינה!" שואל על כך האדמו"ר רבי ישראל ממודיץ זיע"א: מה ראו חכמינו צ"ל להעמיד את מצוות הכנסת אורחים מעל הקבלת פני השכינה? כלום לא די בכך, אם נעמיד מצווה זו כשוות ערך למצוות הקבלת פני השכינה? אלא משיב האדמו"ר ממודיץ - חכמינו צ"ל אמרו במסכת סנהדרין: **"אלמלא לא זכו ישראל, אלא להקביל פני אביהם שבשמים פעם אחת בחודש-דיים"**. זאת אומרת שמשפיק להקביל פעם אחת בחודש את פני אבינו שבשמים. ואם הייתה מצוות הכנסת אורחים **שקולה ושווה** להקבלת פני השכינה, יכול היה אדם להסתפק בהכנסת אורח לביתו פעם אחת בחודש, ולצאת בכך ידי חובת המצווה. משום כך הורו לנו חכמי ישראל, שמצוות הכנסת אורחים גדולה יותר מהקבלת פני השכינה, ודבר זה מלמדנו, שיש לקיים מצווה זו בכל עת ובכל שעה ולא פעם אחת בחודש, ואין אדם רשאי לשבת בביתו באפס מעשה ולחכות לקבל אורחים המזדמנים אצלו, אלא עליו לתור אחר האורחים – כפי שנהג בשעתו אברהם אבינו.

"ויקח חמאה וחלב וכן הבקר... והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו". מובא ב-"דעת זקנים מבעלי תוספות", על פסוק זה, מדרש חכמינו ז"ל: **"מלמד שהאילים בשר וחלב, וכשרצה הקדוש ברוך הוא ליתן תורה לישראל, אמרו המלאכים 'תנה הודך על השמים' אמר להם: כתוב בתורה 'לא תבשל גדי בחלב אמו' ואתם, כשירדתם למטה אכלתם בשר וחלב, שנאמר ויקח חמאה וחלב וכן הבקר... ויתן לפניהם... ויאכלו"**, ומיד הודו המלאכים. ואומרים רבותינו שעניין זה נרמז בפסוק שבתחילת הפרשה: **"וירא והנה שלשה אנשים ניצבים עליו"** – **"ניצבים עליו"** דווקא, כי כל זמן שלא אכלו המלאכים בשר וחלב, לא הייתה סיבה לתת את התורה לישראל, ולכן, כשהסתכל אברהם על המלאכים, הוא ראה שהם **"ניצבים עליו"**, כלומר שיש להם עליונות עליו, שיכלו לטעון שראוי להשאיר את התורה בשמים ולא ליתנה לישראל. אולם לאחר שנתן להם לאכול בשר וחלב, נשתנה המצב. זהו שנאמר: **"והוא עומד עליהם תחת העץ ויאכלו"**. נתעלה אברהם להיות עומד למעלה מהם, וזאת בגלל - **"ויאכלו"** - שאכלו בשר וחלב שאיסורו מן התורה והפסידו על ידי זה את התורה.

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

תיקון לנשמות הנפטרים!!

ברוך ה' זכינו ובכל מוצאי שבת לומדים אנחנו בתורתנו של "אור החיים הקדוש" על פרשת השבוע. שיעור ייחודי זה מסתובב הוא בבתייהם של כל אחד מהמשתתפים, ובכל שבוע מארח אחד החברים את כולם בביתו. לאחר השיעור מוזמנים כל החברים לסעודת "מלווה מלכה" [סעודה רביעית] עשירה ומגוונת מלווה בשירה וזמרה ובשמחה רבה כי כיד ה' הטובה עלינו. נקודת אור ייחודית מאירה ומאפיינת את יחודו וסגולתו של שיעור זה, כאשר לאחר השיעור ולפני הסעודה, עורכים כל המשתתפים, עשרות חברים, "תיקון לנפטרים" המובא בספר "קונטרס היחיאל".

כל אדם רשאי להזמין תיקון נפלא זה עבור הוריו או שאר קרוביו זיכרונם לברכה, ובזכות לימוד התיקון מצילים את הנשמה מדינה של גיהנם, ואף הנשמות שזכו ושונות הן בגן עדן וזכות הן בזכות הלימוד לעלות ממדרגה למדרגה, וכראיה חותמת שהוטב להן מלימוד התיקון מופיעים הנפטר או הנפטרת בחלום כשהם נראים טוב ולבושים בפאר, ולפעמים אף מודים הם מפורשות לאותם שטרחו למענם והקדישו מכספם לעילוי נשמתם.

להלן תקציר מכתבים שהתקבלו במשרדנו:

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א לאחר שביקשנו לערוך תיקון לסבינו רחמים בן רחל ז"ל הופיע הוא בחלומן של בתו ונכדתו, כשהוא לבוש בחולצה לבנה ויפה ונראה טוב מאד. אין לי מילים להודות לכם.

050-8733-474 אורית.

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א כיון שחלמתי חלומות לא טובים על סבי ז"ל החלטתי לבקשכם לעשות לו במוצאי שבת את התיקון המפורסם.

שמחה אני להודיעכם שלאחר ארבעה ימים הופיע שוב בחלומי שמח מאד וצוחק, ומודה אני לכם על כך מאד. רותי: 050-413-4799.

כל המעוניינים לעשות נחת רוח לקרובי משפחתם בהזמנת תיקון נפלא זה, מתבקשים להתקשר לפלאפון: 052-890-80-65.

תבוא עליכם ברכה וטובה וכל טוב!!!

וזאת לעדות!!

מעיד אני בזאת שהאנשים שפרטיהם רשומים על בקבוקי השמן, אמרו מפורשות שלאחר שהשתמשו ב"שמן מרפא" המופץ על ידינו, נרפאו הם לחלוטין ממחלות קשות וחולאים גדולים פנימיים וחיצוניים, וכל הכאבים שסבלו הם מהם מכל סיבה שהיא נעלמו כלא היו, ושמחת חייהם חזרה אליהם כמקדם!!

ברכת

רפואה שלימה ומיידי

הרב משה יזדי

מוסדות "עמודי-השלום".

המשתמש בשמן ולא יתרפא (חלילה) כספו יוחזר לאלתר!!

רכישת בקבוקון שמן בסך 500 ₪ בפרטים דלקמן:

עליזה- 054-58-44-363.

בלוס אנג'לס: יפעת- 1-323-449-8184 (\$180 כולל משלוח).

מצוה לפרסם זאת לתועלת ורפואת החולים!

צדיק וישר הוא!!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן ציון יזדי זצ"ל - בן שפרה ע"ה.

ביום שבת קודש שעברה הגעתי לביתה של מרת אמנו שתחי [בהמשך אפרט את הסיבה]. כיון שרציתי להפיג את צערה מהסיבה דלהלן, ביקשתי ממנה ואמרת: "אבא ע"ה היה נוהג לספר לנו סיפורי צדיקים בכל סעודה מסעודות השבת. אין לי ספק שגם לך, שתיבדלי לחיים טובים וארוכים, יש סיפורים נפלאים מצדיקי הדור הקודם. ספרי נא לי בבקשה". "אין לי סיפור" אמרה לי אמא והוסיפה: "אני לא זוכרת כרגע". "תנסי להיזכר" חזרתי וביקשתי ממנה.

מרת אמנו שתחי הרהרה קלות ולפתע אמרה: "זוכרתי" והרי לפניכם הסיפור שסיפרה לי מרת אמנו שתחי:

"יום אחד הגעתי לחנותו של הרב אליהו אבא שאול זצוק"ל [אביו של מרן מלכא וראש הישיבה חכם בן ציון אבא שאול זיע"א]. הרב אליהו אבא שאול זיע"א עסק לפרנסתו כסנדלר והגעתי לחנותו כדי לתקן נעליים קרועות.

מצבנו הכלכלי בבית היה לחוץ מדי ולא היתה לי אפשרות לקנות לכם נעליים חדשות, לכן לא נותרה לי ברירה אלא לחזור ולגשת ולתקן שוב את הנעליים שכבר תוקנו בעבר.

בדרכי לחנות נשאתי עיני לשמים ואמרת: "ריבונו של עולם! עד מתי? מדוע אין באפשרותי לקנות לבניי נעליים חדשות?"

מיד בהיכנסי לחנות מצאתי שטר כסף יקר ערך. הגבהתי את השטר מהרצפה ואמרת לי לסנדלר הצדיק: "מצאתי כאן את השטר הזה. האם הוא שלך?" "לא" ענה לי הסנדלר הצדיק והוסיף ואמר: "תורתנו הקדושה אומרת כיון שמצאת את השטר במקום בו האנשים ממתנינים, זכית בשטר והוא שלך".

שמחתי מאוד ומיד חזרתי הביתה והלכתי איתכם לקנות לכם נעליים חדשות".

ברשותכם אחים ואחיות אכתוב: לפני כשבועיים מעדה מרת אמנו שתחי ונפלה ושברה את צוואר הירך. סיבלה גדול מאוד. כאבים עזים תוקפים אותה במשך היום והלילה. בכל יום עלי להזריק לה זריקה לדילול הדם. את הסיפור הנ"ל סיפרה לי כאשר הגעתי ביום שבת לעשות את הזריקה. מרת אמנו שתחי בעלת אמונה פשוטה ואוהבת מאוד את התורה ולומדיה ונהנית מאוד לשוחח ולספר על הצדיקים שהכירה בדור הקודם.

ברצוני לבקש מכולכם אחים ואחיות יקרים!! אנא ואנא!! שאו תפילה לרפואתה ולהחלמתה המלאה של מרת אמנו צביה רחל בת שרה, שהי יתברך יכוון את כל העוסקים ברפואתה בעצה טובה ומחשבה טובה ויבטל מעליה כל גזירות קשות ורעות ויגזור עליה רק גזירות טובות וישלח לה לאלתר רפואה שלימה לכל איבריה וגידיה ויחדש כנשר נעוריה בתוך שאר עמו ישראל אמן ואמן.

'טיב יומי' שחבל לבסס!!

שיילחו במסרון את המילה "הצטרפות" לנייד:

052-8-90-80-65

ותהנו בכל יום מ"מסר יומי" מהכים ומהנה

מפי הרב משה יזדי שליט"א

אחים יקרים ואהובים!!
זכרו! איסור חמור לקרוא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר!!

והנזהר בכך תבוא עליו
ברכה וטובה וכל טוב.

צנעים אמיתיים

רבונו-תם:	צאת השבת:	מנחה גדולה:	סוף זמן ק"ש:	זמני הדלקת נרות:
ירושלים: 18:01	ירושלים: 17:22	ירושלים: 11:52	ירושלים: 8:05	ירושלים: 16:09 [16:29]
תל אביב: 18:58	תל אביב: 17:25	תל אביב: 11:54	תל אביב: 8:07	תל אביב: 16:23
חיפה: 17:58	חיפה: 17:21	חיפה: 11:53	חיפה: 8:07	חיפה: 16:17
אילת: 18:01	אילת: 17:25	אילת: 11:53	אילת: 8:05	אילת: 16:19
באר שבע: 18:01	באר שבע: 17:24	באר שבע: 11:54	באר שבע: 8:07	באר שבע: 16:28